

Çiftlikte Bir Sabah...

Çiftlikte sabahları herkes erkenden kalkar. Kedi Mirnav da her sabah güneş doğarken uyanır. Daha doğrusu, uyanırdı. Çünkü bu sabah her zamankinden daha geç bir saatte, gerinerek uyanırdı.

Çiftlikte etraf çok sessizdi. Gerçekten çok sessizdi. Mirnav bu durumu araştırmaya karar verdi.

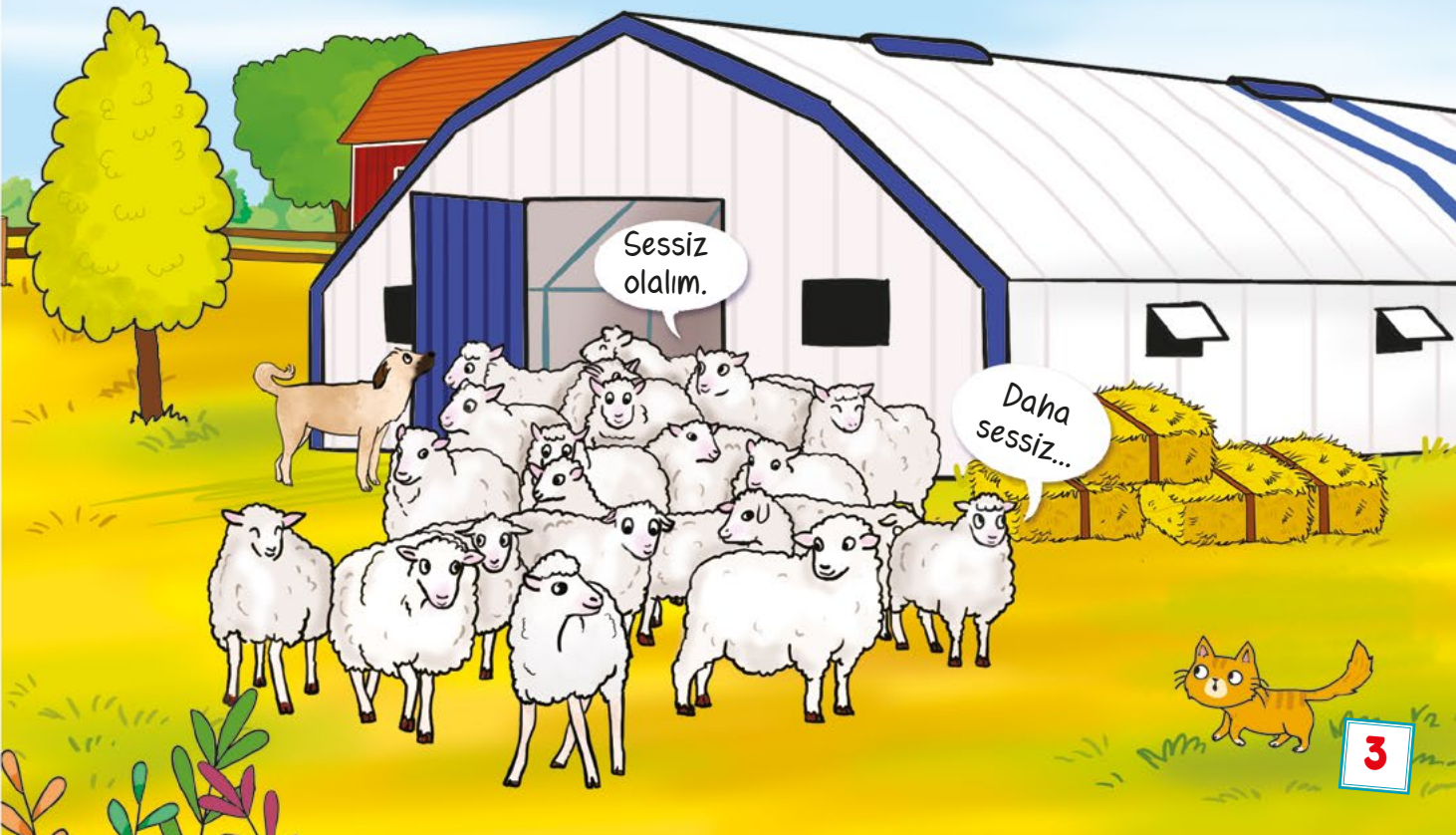
Önce kümesin yakınlarında dolaştı. Tavuklar, civcivler ve horoz her zamanki yerlerindediydi.

Mirnav, oradan ayrılıp tarlanın yanından geçti. Son zamanlarda her sabah erkenden "Pat pat pat..." diye ses çıkararak çalışmaya başlayan traktörün de bugün çalışmadığını gördü.

Sonra, ağıldan çıkarak sessizce otlığa giden koyunları ve çoban köpeğini gördü.

Mırnav oradan da ayrılıp sütlerinin sağılması için toplanan ineklerin yanına gitti. İneklere fısıldayarak selam verdi:

Merhaba Papatya. Neler oluyor? Bu sessizliğin nedeni ne?

Merhaba Mırnav.

Dün gece yarısı Sarıkız'ın bir yavrusu oldu. Anne ve minik buzağı çok geç uyudu. Onları uyandırmamak için sessiz olmaya çalışıyoruz.

Şimdi anladım.

Mırnav, bahçede sessizce oyun oynayan sığanın ve tayın yanından geçip ahıra gitti.

Günaydın Sarıkız.

Uyanmışlaar!

Mırrr...
Miyav!

Küçük ahırdan gelen haber üzerine bir anda çiftlikteki her şey eski hâline döndü. Bu sırada Sarıkız'ın yavrusu da içeride, annesinin sütünü emiyordu.

Ü-ürü-üüü!

Pat pat pat...

Me-ee-eee...

Meeeee...

İii--ii-hiii...

Aa-iiii,
aaa-iii...

Möööö....

Vaak!

Vak, vak, vak...